

E · R · S · O

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

MARIA
ROSTOVTSEVA

ERSO
PEASPONSOR

EVELIN
SEPPAR

PILETID MÜÜGIL ERSO.EE

LEPO
SUMERA

SANTA
RATNIECE

TATJANA
KOZLOVA-
JOHANNES

EESTI MUUSIKA PÄEVAD

SOO-YOUNG LEE klarnet
VAMBOLA KRIGUL löökpillid
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester
Dirigent **NORMUNDS ŠNE**

LIVIKO

BioBlock®

PAKEND & PRINT

POSTIMEES

MEDIAPARTNER

28.04

ESTONIA
KONTSERDISAAL
KELL 19

E · R · · O

 iute

ELAV
INSPIREERIV
RIKASTAV

Eesti muusikat viivad üheskoos
maailma ERSO ja fintech IUTE

E · R · · O

EESTI MUUSIKA PÄEVAD

SOO-YOUNG LEE klarnet
VAMBOLA KRIGUL löökpillid
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester
Orkestri kontsertmeister Triin Ruubel
Dirigent NORMUNDS ŠNĒ

kell 19 – sümfooniakontsert

SOO-YOUNG LEE klarnet
VAMBOLA KRIGUL löökpillid
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester
Orkestri kontsertmeister Triin Ruubel
Dirigent NORMUNDS ŠNĒ

Kontserdil antakse üle „LHV uue heliloomingu Au-tasu 2023“.

Maria Rostovtseva (1988)

„Calcium Cooke 1959“ (2023, esiettekanne)

Santa Ratniece (1977)

„Oreool“ (2018)

Evelin Seppar (1986)

„Kraft“ klarnetile ja sümfooniaorkestrile (2023, esiettekanne)

I

II

III

IV (*Kõik osad attacca*)

vaheaeg

Tatjana Kozlova–Johannes (1977)

„Tumedad tiivad“ löökpillidele ja sümfooniaorkestrile (2023, esiettekanne)

Lepo Sumera (1950–2000)

Sümfoonia nr 6 (2000)

I Andante furioso

II Andante

Kontserdist teevad otseülekande Klassikaraadio ja ERSO TV (erso.tv),
salvestised on ka järelkuulatavad ja -vaadatavad.

Maria Rostovtseva. © Käärt Petser.

Maria Rostovtseva (1988) **„Calcium Cooke 1959“ (2023, esiettekanne)**

Maria Rostovtseva alustas heliloomingu õpingutega Georg Otsa nimelises muusikakoolis 2011. aastal Tatjana Kozlova–Johannese juures ning jätkas Haagi kuninglikus konservatooriumis, kus omandas bakalaureuse- ja magistrikraadi. Haagis õppis ta põhiliselt Peter Adriaanszi, Calliope Tsoupaki, Yannis Kyriakidese juures, kuid sai tunde ka Jan van de Putte, Rozalie Hirsi, Silvia Borzelli, Alison Isadora, Anne La Berge'i ja Seung–Won Oh' käest. Ta on osalenud ka kompositsiooni meistrikursustel (Justin Christensen, Peter Graham, Ivo Medek, Juhani Nuorvala, Wojciech Widłak, Leo Samama, James Wood jt). 2013. aastal omandas ta magistrikraadi Eesti muusika- ja teatriakadeemias muusikapedagoogika erialal. Rostovtseva on peamiselt kirjutanud kammermuusikat. Tema teoseid on esitanud Kluster5, But What About, MikroEnsemble, Residentie Orkest, Läti Raadio koor jt. Olulisemad teosed: „Елизавета играла с огнем“ bassklarnetile, naishäälele, klassikalisele kitarrile (2016, tekst Daniil Harms), „Something in-between“ kuuetele sopranile (2016, tekst Jaan Kaplinski), „Sonett nr 1“ segakoorile (2017, tekst Marie Under), „A plunge into sparkling happiness“ violale, sopranile, meloodikale, klaverile, tšellole ja siinushelidele (2018), „Falling Through Ting Systems“ veerandtoonflöödile, –klarnetile, –kitarrile, –klaverile, –akordionile, viiulile ja tšellole (2018), „According to Frank“ orkestrile (2018), „Close in on“ löökpillidele, harfile ja kontrabassile (2019).

Maria Rostovtseva: „Teose „**Calcium Cooke 1959**“ (2023, esiettekanne) muusikaline materjal põhineb võrdlemisi ebamugava hingelise seisundi verbaalsele kirjeldamisele. Kaltsiumipuudust aitas muuhulgas väljendada härra Cooke oma 1959. aasta kirjutisega.“

Santa Ratniece.

Santa Ratniece (1977)
„Oreool“ (2018)

Santa Ratniece on lõpetanud Läti muusikaakadeemia muusikateaduse (2000) ja kompositsiooni (2002) erialal prof Romualds Kalsoni juhendamisel. Seejärel on ta täiendanud end inglise helilooja David Rowlandi juures Enschede konservatooriumis Hollandis ning omandanud magistrakraadi Eesti muusika- ja teatriakadeemias Helena Tulve juhendamisel (2007). Oluliseks saavutuseks oli esikoht Pariisis rahvusvahelisel heliloojate rostrumil (2004), kus tema ansambliteos „Sens nacre“ saavutas alla 30-aastaste heliloojate kategoorias esikoha. Tema kooriteos „Saline“ oli samas 2008. aastal valitud tööde hulgas, nagu ka „Shant Nadi“ 2012. aastal. „Sens nacre“ pälvis ühtlasi Copyright’s Infinity auhinna 2007. aastal ning „Chu Dal“ koorile sama auhinna 2011. aastal. „7th Liepaja concerto“

klaverile ja orkestrile pälvis 2014. aastal ajalehe Diena välja antava Läti kultuuri aastapremia. Santa muusikat on esitatud üle maailma, seda on kandnud ette paljud nimekad muusikud ja kollektiivid, samuti on tema muusika kõlanud paljudel festivalidel, eriti Baltimaades, sh Eesti Muusika Päevadel ja „Sügisfestivalil“. Peamiselt kirjutab ta kammerkoorimuusikat — Läti Raadio koor on olnud tema muusika regulaarne tellija, sh „Saline“ (2006), „Hirondelles du Coeur“ (koorile ja orkestrile, 2007), „horo horo hata hata“ (12 häälele, 2008), „Chu Dal“ (2009), „Fuoco Celeste“ (soolotšellole ja koorile, 2011), „Nada el layli“ (koosseisus kemenche, *qanum* ja koor). Läti Raadio kammerkoori lauljad osalesid solistidena ka tema esimeses lavateoses, multimeediaoperis „VAR SUM UP. Music. Manga. Machines“, mis esietendus Läti rahvusooperis 2011. aastal ja mida etendati seejärel mitmel pool maailmas rohkem kui kahekümnel laval. Santa on olnud osaline mitmetes rahvusvahelistes projektides, nt 2015. aastal tuli Oslo kirikumuusika festivalil esiettekandele tema „Nada el layli“, kus oli sisse toodud ida muusikale omaseid võtteid ja instrumente. 2017. aastal esitati Pekingis „Morning Rain“, mille oli tellinud Hiina kultuuriministeerium ja esiettekandel mängis Keelatud Linna kammerorkester.

Santa Ratniece: „Külmadel talvapäevadel, kui vaatame üles kuu poole, näeme kummalist nähtust — kuud ümbritsevat valgusringi. See optiline halo–illusioon tekib siis, kui kuuvalgust peegeldavad miljonid jäised kristallid. Hetkel, kui valguskiir läbib jääkristalli, ta murdub või muudab suunda 22 kraadi võrra. See on väga haruldane nähtus, kuid külmadel talveöödel võib seda Lätis näha ja mõnikord isegi talviseks haloks kutsuda. Tavaliselt on kuud ümbritsev valgusring valge, kuid väga harvadel juhtudel võib see olla ka värviline, nagu nõrk vikerkaar. Nendel juhtudel hajutavad jääkristallid aja jooksul valguse, kui taevas on kiudpilvi. Siinne teos visualiseerib kõiki protsesse, mis moodustavad kuu ümber omapärase valgusringi — valguskiired, tohutu kaugus ja miljonid mikroskoopilised jääkristallid.

Kompositsiooni pealkiri on „**Oreool**“. See on kiirgav valgusring pühakuid kujutavatel maalidel. Tekib paralleel kuu valgusringi ehk halo ja kunstimaailma jumaliku nimbuse vahel. Oreool esineb nii kristluse, budismi kui islami kunstiteostes.

Orkestri värvipalett äratab kujutlusvõimet teel keskaegselt maalilt kaugele, kättesaamatule kuule. Teos on ka nagu pühendus Lätile, kuna ka Lätit ümbritseb valgusring ehk halo.“

Evelin Seppar (1986)
„Kraft“ klarnetile ja
sümfooniaorkestrile (2023,
esiettekanne)

Evelin Seppar on vabakutseline helilooja. Tema loomingus on olulisel kohal tekst ja poeetilisus, ta kirjutab nii vokaal- kui ka instrumentaalmuusikat. Ta on õppinud Eesti muusika- ja teatriakadeemias René Eespere, Helena Tulve ja Toivo Tulevi juures ning täiendanud end Göteborgi muusika- ja teatriakadeemias. Tema teosed on kõlanud nii Euroopas, USAs, Hiinas kui ka Austraalias ning neid on esitanud

ERSO, Eesti Filharmoonia Kammerkoor, SWR Vokalensemble, Madalmaade kammerkoor, Norra solistidekoor, Läti Raadio koor jpt.

Evelin Seppar: „Klarnetikontsert „Kraft“ (2023, esiettekanne) on festivali Eesti Muusika Päevad tellimus ja koosneb neljast osast. Teos sai oma pealkirja ja algimpulsi Bachi motetist „Komm, Jesu, komm“. Olen ise kõiki Bachi motette laulnud, aga just ühe lõiguga sellest motetist, mida kuulsin 2022. aasta kevadel — „Die Kraft verschwindt je mehr und mehr“ (‘jõud üha enam kaob’) tekkis äratundmine ja teadsin kohe, et tulevase klarnetikontserdi pealkiri on „Kraft“. Saksa keeles tähendab *Kraft* võimsust või jõudu. Olen palju mõelnud, mida need sõnad võiksid minule tähendada ja milline roll võiks neil ühes instrumentaalkontserdis olla. Klarnetikontsert valmis 2023. aasta alguses. Teises ja eriti kolmandas osas kuuleb ka Bachi mõjutusi. „Kraft“ on kirjutatud ERSO klarnetirühma kontsertmeistrile Soo-Young Leele, kelle mäng on mind palju inspireerinud ja kes on olnud muusikalist materjali viimistledes suureks abiks.“

Evelin Seppar. © Kaupo Kikkas.

Tatjana Kozlova–Johannes (1977)
„Tumedad tiivad“ löökpillidele
ja sümfooniaorkestrile (2023,
esiettekanne)

Tatjana Kozlova–Johannes on eesti helilooja, kes kasvas üles piirilinnades Narvas ja Ivangorodis. 1995. aastal asus ta õppima Georg Otsa nim Tallinna muusikakooli muusikateooriat ja kompositsiooni (juhendaja Toivo Tulev). 1999 jätkas ta kompositsiooniõpinguid Eesti muusikaakadeemias algul Jaan Räätsa, seejärel Helena Tulve juures, kelle juhendamisel lõpetas hiljem ka magistrantuuri. Ta on end täiendanud mitmetel suvekursustel: Bartóki–nimeline festival ja seminar Ungaris Szombathelys (2002), noorte heliloojate rahvusvaheline meistriklass Lätis Dundagas (2002), rahvusvahelised uue muusika kursused Saksamaal Darmstadtis (2006 ja 2008). 2003–2004 täiendas ta end G. Tartini konservatooriumis Triestes (Itaalia, juh Fabio Nieder). Tatjana Kozlova–Johannes on saanud mitmeid auhindu: „Made of Hot Glass“ pälvis rahvusvahelisel heliloojate rostrumil Pariisis noorte kategoorias III koha (2004); rostrumil on põhikategoorias kümne parima teose hulka valitud „Disintegration Chain“ (2011, Viin) ning „Tule süütamine“ (2018, Budapest). Ta on saanud Darmstadtis uue muusika suvekursustel Kranichsteini muusikapreemia (2006), pälvinud Elleri preemia 2008. aastal ning Eesti muusika päevade preemia 2004., 2005., 2009. ja 2011. aastal, 2015. aastal sai ta Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia, 2022. aastal lisandus Lepo Sumera nim loomingupreemia. Tatjana osales RO Estonia ja Kanuti Gildi saali MIM–projektis „Eesti ajalugu. Ehmatusest sündinud rahvas“ (2018), 2022. aasta EMPile valmis muusikateatrilavastus „söövitab.tuhk“. Tatjana töötas 2008–2022 Otsa koolis, alates 2022. aasta sügisest õpetab ta MUBAs kompositsiooni ja nüüdismuusika ajalugu. Koostöös Helena Tulvega on ta korraldanud nn heliobjektide meistriklasse, mis on suunatud kuulamisvõime taastamisele ja arendamisele.

Tatjana Kozlova–Johannes. © Mait Jürjado.

Tatjana Kozlova–Johannes: „„Tumedad tiivad“ (2022, esiettekanne) on inspireeritud Wendel Berry luuletusest „To Know the Dark“ („Tunda pimedust“).“

„To Know the Dark“

To go in the dark with a light is to know the light.

To know the dark, go dark. Go without sight,
and find that the dark, too, blooms and sings,
and is traveled by dark feet and dark wings.

Lepo Sumera.

Lepo Sumera (1950–2000)

Sümfoonia nr 6 (2000)

Lepo Sumera on oma kuue sümfoonia ja teiste orkestriteostega eesti olulisemaid sümfoonikuid, üks silmapaistvamaid eesti heliloojaid. Sumera õppis heliloomingut Tallinna muusikakeskkoolis Veljo Tormise juhendamisel, Tallinna konservatooriumis esmalt Heino Elleri, seejärel Heino Jürisalu klassis ning täiendas end Moskvas Mihhail Ledenjovi juures. Ta oli ka ise kõrgelt hinnatud pedagoog, tema juures on õppinud nt Erkki–Sven Tüür,

Mari Vihmand, Galina Grigorjeva, Märt–Matis Lill jt. 1988—1992 oli ta Eesti kultuuriminister, alates 1993. aastast kuni surmani Eesti Heliloojate Liidu esimees.

Sumera teoste nimistus on töid renessanssansambli- ja klaveripalast sümfooniani, filmimuusikast kantaadi, balleti ja multimeediaetenduseni. Ta oli huvitava mõtlemise ning ereda ja mitmekülgse kujundikeelega uuendustele aldis helilooja, sh esimesi Eestis, kes hakkas komponeerimisel kasutama arvutit. Elektroonilised vahendid tulid tema loomingusse 1980. aastatel ning aja jooksul muutusid need talle aina olulisemaks, mõjutades isegi akustiliste teoste kõlapilti. Eestis ühena esimestest hakkas ta kasutama ka *live*-elektroonikat, kuna teda võlus võimalus heliloojana teose ettekandes osaleda ning selle kulgu mõjutada. Samuti köitis teda multimeedia, esimene seesugune teos oli tantsudraama „Kaleva“ (1988), järgnesid kammerooper „Olivia meistriclass“ (1997) ning üheks viimaseks teoseks osutunud „Südameasjad“ (1999).

Lepo Sumera oli väga mitmekülgne, teosest teosesse muutuva ning uusi väljendusvõimalusi otsiva helikeelega looja. Mõtlemiselt justkui „pikamaajooksja“ — pikkade mõttekaartide arendaja, ajades läbi väheste teemadega, et neid justkui läbi suurendusklaasi uurida ja neis üha uusi tahke avada. Väga põnevalt oskas ta ära kasutada instrumentide võimalusi, nende värve, iseloomulikke karaktereid jne. Nende omaduste tõttu sobisid talle eriti hästi suurvormid, sh sümfoonia — ta jõudis oma enneaegu katkenud eluteel kirjutada kuus sümfooniat, mis on tänapäeval märkimisväärne saavutus. Nii Sumera enda kui ka laiemalt kogu eesti muusikaloo seisukohalt olid omal ajal murrangulisteks teosteks tema „Pala aastast 1981“ ja (pala temaatikale tuginev) sümfoonia nr 1, mis oma heakõlalisuse, diatoonika, kolmkõlade, gammadega mõjusid valmimise järel nagu ilmutus. **Sümfoonia nr 6** (2000) tuli esiettekandele 5. mail 2000. aastal Tartus (ja päev hiljem Tallinnas) seoses Sumera 50 aasta juubeliga, kus ERSOt dirigeeris Arvo Volmer. Kuu hiljem Lepo Sumera suri. Saatuse tahtel algab helilooja üheks viimaseks kompositsiooniks jäänud teos meenutustega oma varasematest teostest, sh nimetatud klaveripala (või esimene sümfoonia) motiiviga (tšelestal), aga on viiteid ka nt kolmandale ja neljandale sümfooniale — justkui kokkuvõttena tehtust —, et siis juba originaalsel moel edasi kulgeda. See on äärmiselt valulik oopus, vaieldamatult üks eesti sümfonismi tähtteoseid.

Virge Joamets

VAMBOLA KRIGULI muusikutee algas Nõmme muusikakoolis, kus ta õppis flööti, klarnetit ning saksofoni. Löökpille mängis ta esialgu iseõppijana, kuid Tallinna muusikakeskkooli lõpetas 1999. aastal juba löökpillide erialal. Järgnesid bakalaureuse-, magistri- ning doktoriõpingud Eesti muusika- ja teatriakadeemias. Ta on olnud seotud rohkem kui 200 teose esiettekandega nii eesti kui ka muude maade heliloojatelt. Krigulile meeldib olla kaasatud loomeprotsessi, pakkudes heli-loomajaile sageli lahendusi ja kõlasid, mis võivad olla pärit ebatavalistest allikatest. Eesti heliloojatest on ta teinud koostööd Helena Tulve, Tõnu Kõrvitsa, Märts-Matis Lille, Erkki-Sven Tüüri, Toivo Tulevi ja teistega ja olnud nende teoste esiettekandja. Vambola Krigul on ka ansambel U: asutajaliige (2003), mis on praegu pikimat aega koos mänginud kaasaegse muusika kollektiiv Eestis. Alates 2000. aastast töötab Krigul ERSOs ning 2011. aastast EMTAs löökpillide ning kammermuusika õppejõuna.

Vambola Krigul. © Mait Jürjado.

Soulis sündinud **SOO-YOUNG LEE** (klarnet, Lõuna-Korea/Eesti) alustas muusikuteed viieaastaselt viiuliõpingutega, klarnetit hakkas ta mängima 12-aastaselt. Ta on lõpetanud bakalaureuseõppe (*cum laude*) Souli ülikoolis Dong-Jin Kimi, magistriõppe (*cum laude*) Grazi muusika- ja esituskunste ülikoolis prof Stefan Schillingi ja kontserteksami õppe (samuti *cum laude*) Detmoldi muusikakõrgkoolis prof Thomas Lindhorsti juhendamisel. Alates 2014. aastast töötab Soo-Young Lee Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris, esmalt klarnetirühma abikontsertmeistrina (2014–2016), 2019. aastast rühma kontsertmeistrina. Ta on mänginud Souli filharmooniaorkestri puupuhkpilliakadeemias (Lõuna-Korea) ja Mahleri kammerorkestri akadeemias (Saksamaa), esinenud Mariss Jansoni käe all Baieri Raadio

sümfooniaorkestri (Saksamaa) koosseisus Luzerni festivalil ja mänginud Paavo Järvi juhatusel Eesti Festivaliorkestri koosseisus, samuti osalenud Detmoldi kammerorkestri töös (Saksamaa) ning mänginud paljudel rahvusvahelistel festivalidel (Lõuna–Koreas, Hongkongis, Hiinas, Jaapanis, New Yorgis, Saksamaal, Austrias, Hollandis, Hispaanias, Itaalias, Norras, Maltal, Poolas, Inglismaal, Soomes, Lätis ja Eestis). Klarnetirühma külaliskontsertmeistrina on ta mänginud Šoti kuninglikus rahvusorkestris, Walesi rahvusoooperi orkestris, Liverpooli kuninglikus filharmooniaorkestris, BBC Walesi rahvusorkestris, Madridi sümfooniaorkestris, Rootsi kammerorkestris, Põhjamaade kammerorkestris (Rootsi) ja Turu filharmooniaorkestris ning soleerinud ERSO, Bielefeldi filharmoonikute (Saksamaa), Loode–Saksa filharmoonikute, Viini–Korea filharmooniaorkestri, Rumeenia rahvusorkestri, Korea filharmooniaorkestri, Souli noorte filharmooniaorkestri, Eesti Sinfonietta jt ees.

Soo–Young Lee on väga kiindunud kammermuusikasse ja on Ensemble Auftakti üks asutajaliikmeid; 2019. aastal saavutati Budapesti kammermuusika konkursil I preemia ja 2022. aastal Itaalias Clara Schumanni nimelisel kammermuusika konkursil I preemia. Ta on ka pälvinud klarneti–tšello–klaveri trios (Lee–Mägila–Tohver) I preemia rahvusvahelisel konkursil Los Angeleses ja I preemia IV rahvusvahelisel konkursil Moskvas.

Soo–Young Lee. © Kaupo Kikkas.

Huvist kaasaegse muusika vastu osales Soo-Young Lee 2012. aastal Grazi muusika- ja esituskunsti ülikooli ja Klangforum Wieni „Performance Practice in Contemporary Music“ (PPCM) magistriõppes, kus sai alguse koostöö selliste heliloojatega nagu Beat Furrer, Klaus Lang, Georg Friedrich Haas, Olga Neuwirth, Bernard Lang ja Wolfgang Rihm. Eestis on ta esinenud Tallinna Uue Muusika Ansambli jt ansamblite koosseisus.

Soo-Young Lee on pälvinud I auhinna Woohyuni puupuhkpillikonkursil Soulis (Lõuna-Korea, 2005), eripreemia Moskvas Tšaikovski-nimelise konservatooriumi rahvusvahelisel puhkpilli- ja löökpillikonkursil (2011), IV preemia IX Intermusica Birkfeld rahvusvahelisel solistidekonkursil (Austria, 2011) ja I preemia Detmoldi muusikakõrgkooli interpretatsioonikonkursil (Saksamaa, 2013). Alates 2016. aastast töötab ta klarneti ja kammermuusika lektorina EMTAs. Ta on andnud meistrkursusi Eestis, Lätis, Hispaanias ja Lõuna-Koreas ning olnud eesti noorte interpretide konkursside žüriiliige.

NORMUNDS ŠNĒ (s 1960) on praeguse aja üks olulisemaid Läti dirigente. 1980. aastate lõpus asutas ta kammerorkestri Riga Chamber Players ja mõni aasta hiljem Riia festivaliorkestri. Dirigendi ja kunstilise juhina on Normunds Šnē vastutanud suure hulga nüüdismuusika esiettekannete eest Lätis; tema juhatusel on Riias kõlanud esimest korda Messiaeni „Turgangafila“-sümfoonia, Scelsi „Uaxuctum“, Berio „Sinfonia“ ja teiste 20.

sajandi suurkujude meistriteoseid. Alates 2006. aastast on ta Sinfonietta Riga muusikaline juht, kombineerides selle kavades julgelt avangardteoseid baroki, Viini klassikute ja romantismiajastu muusikaga ning kujundades nõnda omale pühendunud ja avatud meelega kuulajaskonna. Muu hulgas on tellitud regulaarselt uusi teoseid Läti heliloojatelt ning nende musitseerimist on korduvalt pärjatud Läti suure muusikaauhinnaga. Normunds on pikemalt töötanud ka Läti riikliku sümfooniaorkestri ja Liepaja sümfooniaorkestriga, seisnud Osaka filharmooniaorkestri, Kesk-Pohjanmaa kammerorkestri, Tallinna Kammerorkestri ees ja juhatanud Läti rahvusoperis. Ta on jaganud lava silmapaistvate maailmakuulsate solistidega, näiteks Peter Donahoe, Isabelle Faust, Jean-Guihen Queyras, Patrick Gallois, Jevgeni Sudbin, Marc Bouchkov, Elīna Garanča, David Geringas, Tatjana Grindenko, Natalia Gutman, Gidon Kremer, Christian Lindberg, Truls Mjørk, Crispian Steele-Perkins, Terje Rypdal, Mstislav Rostropovič, Peter Erskine, Evelyn Glennie, Joe Zawinul, Valdis Zariņš ja paljud teised.

Normunds Šnē on õppinud Läti muusikaakadeemias oboed ja samas Imants Resnise juhendamisel dirigeerimist, seejärel dirigeerimist ka Amsterdamsis maestro Jorma Panula ning Budapestis ja Miskolcis (Ungari) professor Juri Simonovi juhendamisel. Ta on töötanud oboemängijana Läti riiklikus sümfooniaorkestris ja õpetanud oboemängu Läti muusikaakadeemias.

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER (ERSO) on elav ja mitmekülgne orkester, kes püüdleb alati tipptaseme poole. Eesti vanimal ja mainekaimal regulaarselt tegutseval sümfooniaorkestril täitub sel hooajal 96. tegevusaasta. ERSO ajalugu ulatub aastasse 1926 ning sarnaselt paljude omataolistega maailmas on see seotud rahvusliku ringhäälingu sünni ja arenguga. Alates hooajast 2020/2021 on enam kui 100-liikmelise orkestri peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts. Neeme Järvi jätkab koostööd ERSOga eluaegse aupeadirigendina, orkestri kunstiline nõustaja on Paavo Järvi, varasemad peadirigendid on olnud Olav Roots, Paul Karp, Roman Matsov, Neeme Järvi, Peeter Lilje, Leo Krämer, Arvo Volmer, Nikolai Aleksejev ja taas Neeme Järvi.

ERSO on käinud arvukatel turneedel ning osalenud mainekatel rahvusvahelistel muusikafestivalidel. 2021. aasta novembri lõpus osalesid ERSO ja Olari Elts Poolas rahvusvahelisel Kesk- ja Ida-Euroopa muusikafestivalil „Eufonie“. 2019. aastal avasid ERSO ja Neeme Järvi Prantsuse Raadio maineka Montpellier’ muusikafestivali ning orkester käis Kesk-Euroopa turneel, kus Neeme Järvi juhatusel esineti Viini Musikvereini kuldses saalis, Linzi Brucknerhausi suures saalis, Praha Rudolfinumi Dvořáki saalis ja Bregenzi Bodensee saalis ning Mihhail Gertsji juhatusel Saksamaal Erlangenis ja Viersenis. Veel on esinetud sellistel maailmalavadel nagu Berliini Konzerthaus, New Yorgi Avery Fisher Hall (praeguse nimetusega David Geffen Hall), Peterburi filharmoonia suur saal ja Maria Teatri kontserdisaal, Kölni filharmoonia, Helsingi Musiikkitalo, Stockholmi Berwaldhallen jt. Sel hooajal toimuvad kontserdireisid Prantsusmaale, Saksamaale ning Inglismaale.

ERSO plaadistuste kõrget kvaliteeti on esile tõstetud mainekates klassikalise muusika ajakirjades ning sellega on kaasnenud mitmed tunnustused, millest olulisim on Eesti esimene Grammy (2004, dirigent Paavo Järvi), värskemad aga aasta klassikaalbumi tiitel 2020. aastal Eesti muusikaauhindade jagamisel Elleri sümfooniliste poeemide teise plaadi eest (dirigent Olari Elts) ning kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapremia ERSO-le ja Olari Eltsile seniste Elleri muusika salvestiste eest. Suurepärase koostöö on ERSO-l selliste mainekate plaadifirmadega nagu Chandos, BIS, Onyx, samuti Ondine, ERP jt.

Lisaks kohalikele raadio- ja telekanalitele on ERSO kontserte üle kandnud Mezzo ja medici.tv ning EBU vahendusel on need jõudnud paljudesse Euroopa raadiojaamadesse. 2020. aastal alustas tegevust ERSO TV (erso.tv), kus saab vaadata kõiki orkestri live-kontserte ning juba toimunud esinemisi.

MAI ERSOS

erso.ee

ERSO
PESAPONSOR

HEAD ELAMUSED TAGATUD

04.04

Sümfooniline lõuna:
**DOUGLAS JA
RAHMANINOV**
BARRY DOUGLAS klaver,
dirigent OLARI ELTS

05.05

**DOUGLAS JA
RAHMANINOV**
BARRY DOUGLAS klaver,
dirigent OLARI ELTS

10.05

**HOOAJA
LÖPPKONTSERT**
BARRY DOUGLAS klaver,
dirigent OLARI ELTS

25.05

**ODESSA CLASSICS
AVAKONTSERT**
DANIEL HOPE viiul,
ALEXEY BOTVINOV klaver

26.05

**ODESSA CLASSICS
Daniel Hope ja
ansambel Air**
DANIEL HOPE viiul,
SIMOS PAPANAS viiul,
NICOLA MOSCA tšello,
EMANUELE FORNI lauto,
MASSIMILIANO TONI klavessin,
MICHAEL METZLER lööpillid

27.05

**ODESSA CLASSICS
Alexey Botvinov ja
Mihhail Šiškin**
ALEXEY BOTVINOV klaver,
MIHHAİL ŠIŠKIN tekstid

28.05

**ODESSA CLASSICS
Botvinov, Gelgotas,
Wawrowski**
ALEXEY BOTVINOV klaver,
GEDIMINAS GELGOTAS klaver ja hääl,
JANUSZ WAWROWSKI viiul

30.05

**ODESSA CLASSICS
Sebastian Knauer**
EBASTIAN KNAUER klaver

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

Peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts

Eluaegne aupeadirigent Neeme Järvi, **kunstiline nõustaja** Paavo Järvi

Koosseis 28. aprillil 2023:

I VIIUL

Triin Ruubel
Kaija Lukas
Kristiina Aimala
Elisabeth Härmand
Kätlin Ivask
Nina Kawaguchi
Kirti-Kai Loorand
Astrid Muhel
Tõnis Pajupuu
Merje Roomere
Kaiu Talve
Andrus Tork
Tarmo Truuväärt
Liis-Helena Väljamäe

II VIIUL

Kadi Vilu
Kristel Kiik
Triin Krigul
Alisa Kuznetsova
Egert Leinsaar
Maiu Mägi
Kristjan Nõlvak
Mari-Katrina Suss
Marlis Timpmann
Maaren Vihermäe
Annelize Vlasenko
Ida Teppo-Gualandi

VIOOLA

Rain Vilu
Liina Žigurs
Helena Altmanis
Kaja Kiho
Sandra Klimaitė
Martti Mägi
Juhan-Palm Peipman
Karin Sarv
Doris Mägi
Johanna Vahermägi

TŠELLO

Theodor Sink
Villu Vihermäe
Riina Erin

Tõnu Jõesaar
Andres Alexander
Metspalu
Katrin Oja
Lauri Toom
Margus Uus

KONTRABASS

Regina Udod
Janel Altroff
Imre Eenma
Madis Jürgens
Xiaonan Nie
Ants Önnis

FLÖÖT

Mari-Liis Vind
Janika Lentsius

OBOE

Aleksander Hännikäinen
Tõnis Traksmann

KLARNET

José Carlos Domínguez
Almela
Meelis Vind

FAGOTT

Jakob Peäske
Kristjan Kungla

METSASARV

Artur Reinpõld
Kalmer Kiik
Kalle Koppel
Tõnu Künnapas

TROMPET

Indrek Vau
István Baráth
Ivar Tillemann

TROMBOON

Andres Kontus
Peeter Margus
Väino Põllu

TUUBA

Madis Vilgats

TIMPANID

Maarja Nuut

LÖÖKPILLID

Kaspar Eisel
Karl Johann Lattikas
Terje Terasmaa
Anni Karu

HARF

Lisanne Rull

TŠELESTA

Kärt Ruubel

KLAVESSIIN

Ene Nael

SA ERSO juhatus

Kristjan Hallik

Produtsent

Daily Trippel

Orkestri mäenedžer

Marko Metsaru

Partnersuhete ja müügijuht

Kaire Taberland

Maine- ja kommunikatsioonijuht

Kärt Ruubel

Toimetaja

Anita Maasalu

Noodikoguhoidja

Mariell Aren

Disainer

Norman Orro

Personalijuht

Piret Veensalu

Pillilao juhataja

Egert Leinsaar

Lavameistrid

Jüri Korjus
Kristjan Lume

Vaata kõiki Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri
live-kontserte ning juha toimunud esinemisi
mugavalt oma kodus.

www.erso.tv

Sinu digitaalne
kontserdisaal!

ERSO.TV

KUTSUME KUULAMA

Sümfooniline lõuna VII: DOUGLAS JA RAHMANINOV

N, 4. MAI KELL 13, ESTONIA KONTSERDISAAL

Sergei Rahmaninov. Klaverikontsert nr 2, 1. osa

Antonín Dvořák. Sümfoonia nr 9

BARRY DOUGLAS klaver, Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, dirigent OLARI ELTS

DOUGLAS JA RAHMANINOV

R, 5. MAI KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL

Thea Musgrave. „Võluri laul“

Sergei Rahmaninov. Klaverikontsert nr 1

Jean Sibelius. Sümfoonia nr 5

BARRY DOUGLAS klaver, Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, dirigent OLARI ELTS

HOOAJA LÖPPKONTSERT

K, 10. MAI KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL

Arvo Pärt. „Cantus Benjamin Britteni mälestuseks“

Sergei Rahmaninov. Klaverikontsert nr 3

Antonín Dvořák. Sümfoonia nr 7

BARRY DOUGLAS klaver, Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, dirigent OLARI ELTS

E · R · · O

Estonia pst 4
10148 Tallinn
tel 6 147 787
erso@erso.ee
www.erso.ee

Kuula ja vaata uuesti!

 ERSO.TV